

✧ Texty na tento týden – Ex 32:1–6; Ž 115:4–8; Iz 44:9.10; Ř 1:22–27; Ex 32:7–32; Iz 53:4

✧ Základní verš

„Mojžíš se tedy vrátil k Hospodinu a řekl: „Ach, tento lid se dopustil velikého hříchu, udělali si zlatého boha. Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!““ (Ex 32:31.32)

Je naprosto nepochopitelné, co všechno se odehrálo během Mojžíšovy nepřítomnosti. A to byl mimo tábor jen čtyřicet dní! Boží lid se odvrátil od Hospodina a začal uctívat modlu vyrobenou člověkem – zlaté tele. Jak to mohli po tolika úžasných znameních, zázracích a zázracích udělat?

Odpovědí může být několik a na každé z nich může být kus pravdy. Možná lidé nepochopili, kdo Bůh skutečně je... Možná to, co prožívali s Pánem, zastínilo jejich hříšné a tělesné touhy... Nedocenili to, co pro ně Bůh udělal, a brali to jako samozřejmost... A co když jejich chápání zastínilo každodenní starosti a hříšné myšlení... Nebo byli prostě nevďeční a neuvědomovali si hloubku Božích milosrdných činů na jejich účet... Zapomněli rychle na mocné Boží činy (Ž 106,13.21–23)? A konečně, co když za všechno může Áronovo selhání ve vedení?

„Hospodin se velmi rozhněval i na Árona a chtěl ho zahladit“ (Dt 9,20). Ať už byly příčiny hrozného odpadnutí Izraelců jakékoli, měli bychom se z nich poučit. Tento týden se tedy budeme zabývat nejen lidskou hříšností, ale také milostí Boží lásky, která se projevuje navzdory naší hříšnosti.

✧ Osnova lekce:

Ústředním tématem jedenácté lekce bude odpadnutí izraelského lidu od Hospodina a uctívání zlatého telete během Mojžíšova pobytu na hoře Sínaj. Nepůjde ale jen o popis nesprávného jednání, ale především o téma milosti, která se projeví v Mojžíšově přímluvě za jeho lid a ochotě obětovat se pro jeho záchranu.

- ☐ Ex 32:1–6 - Selhání pod Áronovým vedením: zlaté tele (neděle)
- ☐ Ex 32:6–8 - Modloslužba: odklon od Stvořitele ke stvoření (pondělí + úterý)
- ☐ Ex 32:9–29 - Boží spravedlivý hněv (středa)
- ☐ Ex 32:30–32 - Mojžíšova přímluva a Boží milost (čtvrtek)

NE 7. září – SELHÁNÍ POD ÁRONOVÝM VEDENÍM

Ex 32:1-6 „¹Když lid viděl, že Mojžíš dlouho neseštuje z hory, shromáždil se k Áronovi a naléhali na něho: „Vstaň a udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země.“ ²Áron jim řekl: „Strhněte zlaté náušnice z uší svých žen, synů a dcer a přineste je ke mně!“ ³I strhal si všechn lid z uší zlaté náušnice a přinesli je k Áronovi. ⁴On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.“ ⁵Když to Áron viděl, vybudoval před ním oltář. Potom Áron provolal: „Zítřka bude Hospodinova slavnost.“ ⁶Nazítří za časného jitra obětovali oběti zápalné a přinesli oběti pokojné. Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se dali do nevázaných her.“

PO 8. září – MODLOSLUŽBA A ZLO

Ex 32:6 „Nazítří za časného jitra obětovali oběti zápalné a přinesli oběti pokojné. Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se dali do nevázaných her.“

Ř 1:22-27 „²²Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství: ²³zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka, ano i ptáků a čtvernožců a plazů. ²⁴Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; ²⁵vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budiž veleben na věky! Amen. ²⁶Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený. ²⁷a stejně i muži zanechali

přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti, a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost.“

Ž 115:4-8 „⁴Jejich modly jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou. ⁵Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí, ⁶mají uši, a neslyší, mají nosy, a necítí, ⁷rukama nemohou hmatat, nohama nemohou chodit, z hrdla nevydají hlásku. ⁸Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.“

Ž 135:15-18 „¹⁵Modly pronárodů jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou. ¹⁶Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí. ¹⁷Mají uši, a nic nezaslechnou, v jejich ústech není dechu. ¹⁸Jim podobni jsou ti, kdo je zhotovují, každý, kdo v ně doufá.“

Iz 44:9.10 „⁹Výrobci model jsou všichni k ničemu; modly, které mají za žádoucí, jim nijak neprospějí. Jejich svědkové, ti nic nevidí a nic nevědí, jsou jen pro ostudu. ¹⁰Kdo si boha vyrábí, jen modlu si odlévá; nebude z toho mít žádný prospěch.“

Ex 20:3-6 „³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stihám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“

Iz 31:7 „Neboť v onen den každý z vás zavrhně své bůžky stříbrné i svoje bůžky zlaté, jež jste si vlastníma rukama hříšně vyrobili.“

Iz 42:17 „Ustoupí napřít polití studem ti, kteří doufají v tesané modly, kdo říkají slitým modlám: „Jste naši bohové.““

ÚT 9. září – SÍLA K POSLUŠNOSTI

Ex 32:7.8 „⁷I promluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Sestup dolů. Tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, se vrhá do zkázy. ⁸Brzy uhnuli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili si sochu býčka a klanějí se mu, oběťují mu a říkají: „To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.“““

Ex 20:2 „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.“

Ez 8:1-18 „¹Šestého roku v šestém měsíci, pátého dne toho měsíce, jsem seděl ve svém domě a přede mnou seděli judští starší. Tam na mne dolehla ruka Panovníka Hospodina. ²Měl jsem vidění. Hle, cosi vzhledem podobného ohni. Od beder dolů to vypadalo jako oheň a od beder nahoru to vypadalo jako záře, jako třpyt oslnivého vzácného kovu. ³Vztáhl cosi, co se podobalo ruce, uchopil mě za kšticí na hlavě a duch mě vynesl mezi zemi a nebe; v Božích viděních mě přivedl do Jeruzaléma ke vchodu vnitřní brány, která je obrácena na sever, v níž je modla žárlivosti, která vyvolává žárlivost Hospodinovu. ⁴A hle, byla tam sláva Boha Izraele. Vypadala jako tehdy, když jsem ji viděl na pláni. ⁵I řekl mi: „Lidský synu, pozvedni své oči k severu.“ Pozvedl jsem oči k severu, a hle, na sever od brány byl oltář; ta modla žárlivosti byla v průchodu. ⁶Rekl mi: „Lidský synu, vidíš, co páchají? Jak veliké ohavnosti zde dům izraelský páchá, abych se vzdálil od své svatyně? A uvidíš ještě větší ohavnosti.“ ⁷Uvedl mě ke vchodu do nádvoří, kde jsem spatřil jakýsi otvor ve zdi. ⁸Rekl mi: „Lidský synu, prokopej se tou zdí!“ Prokopal jsem se tedy zdí, a hle, jakýsi vchod. ⁹Rekl mi: „Vejdí a podívej se na ty zlé ohavnosti, které zde páchají.“ ¹⁰Vešel jsem a uviděl všelijaká zpodobění plazů a ohyzdných zvířat a všelijaké hnusné modly izraelského domu, vyryté po zdech kolem dokola. ¹¹A před nimi stojí sedmdesát mužů ze starších domu izraelského, uprostřed nich Jaazanjáš, syn Šafanův. Každý z nich má v ruce svou kadidelnici a vzhůru stoupá oblak vonného kouře z kadidla. ¹²Rekl mi: „Viděl jsi, lidský synu, co páchají starší izraelského domu potmě, každý v pokojíku s obrazy svých model? Říkají: „Hospodin nás nevidí, Hospodin zemi opustil.““ ¹³Rekl mi: „A uvidíš ještě větší ohavnosti, které páchají.“ ¹⁴A přivedl mě do brány Hospodinova domu, která vede k severu, a hle, sedí tam ženy a oplakávají Tamúza. ¹⁵Rekl mi: „Viděl jsi, lidský synu? A uvidíš ještě větší ohavnosti než tyto.“ ¹⁶Uvedl mě do vnitřního nádvoří Hospodinova domu, a hle, při vchodu do Hospodinova chrámu, mezi předstíní a oltářem, bylo asi dvacet pět mužů, zády ke chrámu Hospodinovu a tváří k východu; klaněli se východním směrem slunci. ¹⁷Rekl mi: „Viděl jsi, lidský synu? Domu Judovu nestačí tyto ohavnosti, které zde páchají; navíc naplnili celou zemi násilím. Stále znovu mě urážejí, a hle, jak si k nosu pozvedají ratolest. ¹⁸Také já budu jednat v rozhořčení, nebude mi jich líto a nebudu znát soucit. Pak budou ke mně volat mocným hlasem, ale já je nevyšlyším.““

Ez 20:1-44 „¹Sedmého roku, pátého měsíce a desátého dne toho měsíce, přišli někteří z izraelských starších dotazovat se Hospodina a posadili se přede mnou. ²I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ³„Lidský synu, mluv k izraelským starším a řekni jim: „Toto praví Panovník Hospodin: Přicházíte se mě dotazovat? Jakože jsem živ, nebudu vám dávat odpovědi na dotazy, je výrok Panovníka Hospodina.“ ⁴Chceš je soudit, chceš se ujmout soudu, lidský synu? Seznam je s ohavnostmi jejich otců, ⁵řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: V den, kdy jsem si vyvolil Izraele, zvedl jsem ruku k přísaze potomstvu Jákobova domu a dal jsem se jim poznat v egyptské zemi, zvedl jsem ruku a přísáhl jim: Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

⁶V onen den jsem zvedl ruku a přísahal jim, že je vyvedu z egyptské země do země, kterou jsem pro ně vyhlédl a která oplývá mlékem a medem a je skvostem všech zemí. ⁷Řekl jsem jim: Odrhňte každý ohyzdné modly, k nimž vzhlížíte, a neposkvrňujte se egyptskými hnusnými modlami, já jsem Hospodin, váš Bůh. ⁸Ale oni se mi vzepřeli a nechťeli mě ani slyšet. Žádný neodhodil ohyzdné modly, k nimž vzhlížel, a neopustil egyptské hnusné modly. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak dovrším svůj hněv proti nim uprostřed egyptské země. ⁹Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno v očích pronárodů, uprostřed nichž byli, před jejichž zraky jsem se jim dal poznat, když jsem je vyvedl z egyptské země. ¹⁰Vyvedl jsem je tedy z egyptské země a uvedl na poušť. ¹¹Vydal jsem jim svá nařízení a seznámil je se svými rády, skrze něž má člověk život, když je plní. ¹²Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já, Hospodin, je posvěcuji. ¹³Ale dům izraelský se mi na poušti vzepřel, mými nařízeními se neřídili a znevážili mé rády, skrze něž má člověk život, když je plní, a hrubě znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji na poušti své rozhořčení, a tak s nimi skončuji. ¹⁴Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl. ¹⁵Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je neuvedu do země, kterou jsem jim dal, do země oplývající mlékem a medem, jež je skvostem všech zemí, ¹⁶a to proto, že znevážili mé rády, neřídili se mými nařízeními a znesvěcovali mé dny odpočinku, neboť jejich srdce chodilo za jejich hnusnými modlami. ¹⁷Ale bylo mi líto je zničit a neskoncoval jsem s nimi na poušti. ¹⁸Jejich synům jsem na poušti řekl: „Neřídte se nařízeními svých otců, nedbejte na jejich rády a neposkvrňujte se jejich hnusnými modlami, ¹⁹já jsem Hospodin, váš Bůh. Říďte se mými nařízeními, dodržujte mé rády a zachovávejte je. ²⁰Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“ ²¹Ale i synové se mi vzepřeli, neřídili se mými nařízeními, nedodržovali mé rády, skrze něž má člověk život, když je plní, a znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak na poušti dovrším svůj hněv proti nim. ²²Ale zadržel jsem svou ruku. Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěceno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl. ²³Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je rozptýlím mezi pronárody a rozpráším po zemích, ²⁴protože se nedrželi mých rádu a znevažovali má nařízení, znesvěcovali mé dny odpočinku a vzhlíželi k hnusným modlám svých otců. ²⁵A tak jsem jim dal nedobrá nařízení a rády, skrze něž nebudou mít život; ²⁶poskvrnil jsem je jejich vlastními dary, když prováděli ohněm vše, co otvírá lůno, abych je naplnil úděsem a oni poznali, že já jsem Hospodin. ²⁷Proto mluv, lidský synu, k izraelskému domu a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Vaši otcové mě dál a dále hanobili tím, že se mi zpronevěřovali. ²⁸Já jsem je uvedl do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám jim, ale oni, jak uviděli nějaký vyvýšený pahorek a nějaký listnatý strom, hned tam obětovali své oběti a přinášeli tam své popouzející dary, kladli tam své libovonné oběti a vylévali tam své úlitby. ²⁹Řekl jsem jim: Na jaké to posváté návrší tam chodíte? Nazývají je „Posváté návrší“ až dodnes.“ ³⁰Proto řekni izraelskému domu: „Toto praví Panovník Hospodin: Což se musíte poskvrňovat cestou svých otců a smilnit s jejich ohyzdnými modlami? ³¹Až dodnes se poskvrňujete všemi svými hnusnými modlami, přinášíte své dary a provádíte své syny ohněm, a já bych vám měl dávat odpovědi na dotazy, dome izraelský? Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nebudu vám odpovídat na dotazy! ³²Co vám vstoupilo na mysl, určitě se nestane. Říkejte si: „Budeme jako pronárody, jako čeledi jiných zemí budeme sloužit dřevu a kameni.“ ³³Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, budu nad vámi kralovat pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které na vás vyleji. ³⁴A vyvedu vás z národů a shromáždím vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které jsem na vás vylil. ³⁵Uvedu vás do pouště národů a budu se tam s vámi soudit tvář v tvář. ³⁶Jako jsem se soudil s vašimi otci v poušti egyptské země, tak se budu soudit s vámi, je výrok Panovníka Hospodina. ³⁷A provedu vás pod holí a uvedu vás do závazku smlouvy. ³⁸Vytřídím z vás ty, kdo se vzbouřili a byli mi nevěrní. Vyvedu je ze země jejich dočasného pobytu, ale na izraelskou půdu nevstoupí. I poznáte, že já jsem Hospodin. ³⁹Vy tedy, dome izraelský, slyšte. Toto praví Panovník Hospodin: Jděte a služte si každý svým hnusným modlám i nadále, nechcete-li poslouchat mne, ale neznesvěcujte už mé svaté jméno svými dary a svými hnusnými modlami. ⁴⁰Na mé svaté hoře, na vysoké hoře izraelské, je výrok Panovníka Hospodina, tam mi bude sloužit celý izraelský dům, až se usadí celý v zemi, tam v ní najdu zalíbení a tam budu vyhledávat vaše oběti pozdvihování a prvotiny vašich darů se všemi vašimi svatými dary. ⁴¹Najdu ve vás zalíbení pro libou vůni vašich obětí, až vás vyvedu z národů a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a budu ve vás posvěcen před očima pronárodů. ⁴²I poznáte, že já jsem Hospodin, až vás přivedu na izraelskou půdu, do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám vašim otcům. ⁴³Tam si připomenete své cesty a všechny své skutky, jimiž jste se poskvrňovali, a zhnusíte se sami sobě pro všechny zlé činy, jichž jste se dopouštěli. ⁴⁴I poznáte, že já jsem Hospodin, až pro své jméno s vámi naložím ne podle vašich zlých cest ani podle vašich zvrhlých skutků, dome izraelský, je výrok Panovníka Hospodina.““

Ex 22:1-12 „¹I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ²Ty, lidský synu, slyš. Chceš vynést rozsudek? Rozsudek nad městem, v němž je prolévána krev? Seznám je se všemi jeho ohavnostmi. ³Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Je to město prolévající krev ve svém středu, přichází jeho čas; zhotovuje si hnusné modly a poskvrňuje se jimi. ⁴Svou krví, kterou jsi prolilo, ses provinilo a svými hnusnými modlami, které jsi zhotovilo, ses poskvrnilo. Zavínulo jsi, že se přiblížily tvé dny a docházejí tvá léta. Proto tě vydávám v potupu pronárodům a za posměch všem zemím. ⁵Blízké i daleké se ti budou posmívat pro nečisté jméno a velké zmatky. ⁶Hle, izraelští předáci v tobě jsou pohotoví k prolévání krve, každý vlastní paží. ⁷Otce i matku v tobě zlehčují, bezdomovce uprostřed tebe utlačují, sirotka a vdovu v tobě utiskují. ⁸Pohrdáš mými svatými dary, znesvěcuješ mé dny odpočinku. ⁹Jsou v tobě utrhači pohotoví k prolévání krve a ti, kdo hodují na horách, páchají uprostřed tebe mrzkost. ¹⁰V tobě syn odkrývá otcovu nahotu, v tobě ponižují ženu v období její nečistoty. ¹¹V tobě se jeden dopouští ohavnosti se ženou druhého, tchán mrzce poskvrňuje svou snachu, bratr ponižuje svou sestru, dceru svého otce. ¹²V tobě berou úplatek, jsou pohotoví k prolévání krve, bereš lichvářský úrok, chamtivě vydíráš svého bližního a na mne zapomínáš, je výrok Panovníka Hospodina.“

ST 10. září – UPROSTŘED SVÉHO LIDU

Ex 32:9-10 „⁹Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdě šje. ¹⁰Ted' mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skoncuje s nimi; z tebe však udělám veliký národ.““

Ex 32:11-29 „¹¹Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? ¹²Proč mají Egypťané říkat: „Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.‘ Upust' od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k litoosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. ¹³Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.“ ¹⁴A Hospodin se dal pohnout k litoosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid. ¹⁵Mojžíš se obrátil a sestupoval z hory s dvěma deskami svědeckv v ruce. Desky byly psány po obou stranách, byly popsané po lici i po rubu. ¹⁶Ty desky byly dílo Boží, i písmo vyryté na deskách bylo Boží. ¹⁷Tu Jozue uslyšel, jak lid hlučí, a řekl Mojžíšovi: „V táboře je válečný ryk.“ ¹⁸Ale on odvětil: „To nezní zpěvy vítězů, to nezní zpěvy poražených, já slyším halas rozpuštěných písní.“ ¹⁹Když se Mojžíš přiblížil k táboru a uviděl býčka a křepčení, vzplanul hněvem, odhodil desky a pod horou je roztříštil. ²⁰Pak vzal býčka, kterého udělali, spálil jej ohněm, rozemlel na prach, nasypal do vody a dal Izraelcům pít. ²¹Áronovi Mojžíš řekl: „Co ti tento lid udělal, že jsi naň uvedl tak veliký hřích?“ ²²Áron odvětil: „Nechť můj pán tolik neplane hněvem! Ty víš, že tento lid je nakloněn ke zlému. ²³Řekli mi: „Udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země.“ ²⁴Rekl jsem jim: Kdo má zlaté náušnice, ať si je strhne a donese mi je. Hodil jsem to do ohně, a tak vznikl tento býček.“ ²⁵Mojžíš viděl, jak si lid bezuzdně počíná; to Áron jej nechal počínat si bezuzdně ke škodolibosti jejich protivníků. ²⁶Tu se Mojžíš postavil do brány tábora a zvolal: „Kdo je Hospodinův, ke mně!“ Seběhli se k němu všichni Léviovci. ²⁷Rekl jim: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Všichni si připněte k boku meč, projděte táborem tam i zpět od brány k bráně a zabijte každý svého bratra, každý svého přítele, každý svého nejbližšího.“ ²⁸Léviovci vykonali, co jim Mojžíš rozkázal; toho dne padlo z lidu na tři tisíce mužů. ²⁹Potom Mojžíš řekl: „Ujměte se dnes svého úřadu pro Hospodina každý, kdo povstal proti svému synovi či bratru, aby vám dnes dal požehnání.““

Dt 10:2 „Na ty desky napíšeš táž slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztříštil. Pak je vložíš do schránky.“

Ex 24:1 „Potom Mojžíšovi řekl: „Vystup k Hospodinu, ty i Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších. Budete se zdálky klanět.““

ČT 11. září – MOJŽÍŠOVA PŘÍMLUVA

Ex 32:30-32 „³⁰Nazítří pak Mojžíš řekl lidu: „Dopustili jste se velikého hřichu; avšak nyní vystoupím k Hospodinu, snad jej za váš hřích usmírím.“ ³¹Mojžíš se tedy vrátil k Hospodinu a řekl: „Ach, tento lid se dopustil velikého hřichu, udělali si zlatého boha. ³²Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!““

Ex 32:26-29 „²⁶Tu se Mojžíš postavil do brány tábora a zvolal: „Kdo je Hospodinův, ke mně!“ Seběhli se k němu všichni Léviovci. ²⁷Rekl jim: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Všichni si připněte k boku meč, projděte táborem tam i zpět od brány k bráně a zabijte každý svého bratra, každý svého přítele, každý svého nejbližšího.“ ²⁸Léviovci vykonali, co jim Mojžíš rozkázal; toho dne padlo z lidu na tři tisíce mužů. ²⁹Potom Mojžíš řekl: „Ujměte se dnes svého úřadu pro Hospodina každý, kdo povstal proti svému synovi či bratru, aby vám dnes dal požehnání.““

Dt 9:18 „Pak jsem se vrhl před Hospodinem k zemi jako poprvé a ležel jsem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil, pro všechen váš hřích, kterým jste zhřešili, když jste se dopustili toho, co je zlé v Hospodinových očích, a tak jste ho urazili.“

Iz 53:4 „Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.“

PÁ 12. září – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 1. část 28. kapitoly „Zlaté tele“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 315–327; NUD 148–152).

Tento týden jsme se zaměřili také na to, jak Bůh působí v lidech, kteří mu věří. Hospodin je schopen v nás udělat „nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit“ (Ef 3,20). Neměli bychom se zaměřovat na sebe a uspokojovat jen své osobní touhy, protože to vede k modlářství. Místo toho bychom se měli soustředit na Boha a jeho moc. On jediný dává sflu, která vede k novému a vítěznému životu (Fp 4,13; Ju 1,24.25).

„Jak láska, tak spravedlnost vyžadovaly, aby byl vykonán soud. Bůh odstraňuje ty, kdo se rozhodli mu odpírat, aby nemohli vést druhé do zkázy. Na Kainovi, který byl ponechán naživu, Bůh ukázal, jaké to má následky, když se dovolí, aby hřích zůstal nepotrestán. Jeho život a učení vedly k hroznému zkaženosti, která si vyžádala zničení celého světa potopou. Dějiny předpotopního světa svědčí o tom, že Bůh svou úžasnou trpělivostí nepřemohl jejich bezbožnost. Stejně tomu bylo i na Sínaji. Kdyby bezbožnost nebyla rychle potrestána, mělo by to tytéž následky.“ (PP 325; NUD 152)

Otázky k rozhovoru

1. Zamyslete se nad otázkou z pondělní aplikace. Jakým způsobem můžeme uctívat stvoření místo Stvořitele? Jak se například můžeme snažit být dobrými správci země a chránit životní prostředí, aniž bychom uctívali přírodu a dělali si z ní modlu?

2. Závažnost situace lze rozpoznat buď podle jejich následků, nebo podle závažnosti reakce na ni. Proč Mojžíš nařídil popraviti ty, kteří tvrdošjně odmítali činit pokání a nadále se bouřili proti Bohu a jeho učení?

3. Proč je zástupné usmíření jediným správným modelem smíření? Proč je každá teorie smíření, která popírá nebo zlehčuje zástupnou povahu evangelia, vážným teologickým omylem? Přečtěte si text 1Pt 2,24. Jak tento verš odhaluje myšlenku Ježíše jako našeho Zástupce?

19:23

